

Festes Patronals

**SANTA
ANNA**

Moscari 2020

SALUTACIÓ

Estimades Moscarienques, estimats Moscariens:

Ja són aquí les Festes Patronals de Santa Anna, com a referent festiu i d'interès cultural únic, d'un poble il·lusionat, dinàmic i sempre amb ganes de festa i bauxa. Tot i les limitacions que suposa la crisi sanitària provocada per la pandèmia de la covid-19 i les necessàries mesures d'higiene i distanciament decretades per a la celebració d'actes i esdeveniments culturals, així com l'ús ara obligatori de la mascareta en qualsevol espai, i que tots per responsabilitat hem de complir, mai podem perdre la il·lusió que suposen unes festes, i més quan junts ens toca celebrar les Festes de la nostra Patrona, Santa Anna.

Temps de dificultats que han de servir per transformar el nostre dia a dia en produir benestar social, en reforçar la nostra comunitat, en fer poble amb comunitat, amb humilitat, en sentir el batec d'un poble que estima i pensa en tots, i en primer lloc amb els més vulnerables, els nostres majors i els nostres infants.

Un homenatge enguany especial perquè sense la seva necessària presència física al tradicional homenatge a la gent gran, que celebrem cada any a Sa Plaça Major, hem d'aconseguir mantenir la calor i l'estimació més viva que mai, més propera que mai, perquè som els hereus de preservar viva la llum del respecte i de la solidaritat.

Santa Anna, patrona de les fadrines i dels fadrins, i també de tots els nostres padrins, és l'escenari escollit per homenatjar a tots els nostres majors, per reconèixer tota una vida d'esforç i treball, per aconseguir el què tots i totes disfrutem.

Seràn dies de passejades i de somriures, de reforçar el sentiment de poble, de disfrutar respectant les condicions necessàries per mantenir el distanciament de seguretat interpersonal o, en tot cas, la utilització de mesures alternatives de protecció física, com ara amb l'obligatorietat de l'ús de la mascareta, que han comportat aquesta "nova normalitat".

Dies per implicar els novinguts, perquè formin part de les cerimònies i protocols que conformen el desplegament de les festes.

Festes que volem compartir també amb els nostres col·lectius artístics, celebrant d'una manera especial la 25 edició de la Trobada de Pintors.

La Festa des Fadrí, a celebrar el dia de la nostra Festa Major, La nostra Patrona, permetrà engalanar un poble amb el perfum de murta, amb canyes verdes endiumenjades i els colors de festa amb les banderes als balcons o els frontis de les cases.

I és que Moscari m'enamora. Un poble obert, engrescador, implicat i respectuós.

Santa Anna, Patrona del nostre poble, protegiu sempre Moscari i feis que aquests dies de bulla i d'alegria arribin amb més il·lusió que mai a totes les nostres contrades.

En nom de tots els companys de la corporació municipal i en el meu propi quedau tots ben convidats a les Festes de la Nostra Patrona. Bones Festes i molts d'anys.

Moscari, juliol de 2020.
Rafel Gelabert Tortella.
Batle de Moscari.

2019

D I V E N D R E S
24

- 19.30 h. Repicada de campanes anunciant l'inici de les Festes Patronals.
S'oferirà a Sa Placeta de l'Església un gelat a tots els assistents.
- 20.00 h. Pregó de Festes a càrrec de Joana Maria Coll Beltran, mestra i extinent de Batle d'Inca, a l'Església Parroquial de Santa Anna.
- 20.30 h. Actuació musical a càrrec d'ALBERTO MORENO i GORI MATAS a l'Església Parroquial de Santa Anna.
- 21.00 h. "El Fadrí Major en el temps". Exposició de fotografies i projecció d'imatges" al Centre Cultural Can Roig.
- 21.00 h. Finalització del termini de presentació de propostes al Concurs de disseny per a la camiseta oficial de les Festes Populars Moscari 2020. (Vegeu programa a part).
- 21.30 h. Sopar de carrer a la fresca, al carrer d'Espanya.
Vine a compartir una vetlada a la fresca amb bona companyia.
Inscripcions a Sa Botiga fins dia 22 de juliol. Aforament limitat.
Respectau la distància de seguretat.

PLANTES ORNAMENTALS
FERTILITZANTS
PINSOS I CERERALS
CERÀMIQUES

COMPLEM. JARDINERIA
ASSESSORAMENT
I MONTATGE
DE JARDINS

PLANTES INCA
MAGATZEN AGRICOLA - CENTRE DE JARDINERIA

Tel. 971 883 881 - Ctra. Inca a Llubí, km. 1,400
www.plantesinca.com - comercial@plantesinca.com

ma inca

man
obrasman.es

ASSOCIACIÓ
D'AMICS DE LA GENT
GRAN DE MOSCARI

DISSABTE

25

- 09.00 h.** XXV TROBADA DE PINTORS A MOSCARI.
Inscripcions de 9.00 a 10.00 h al Centre Cultural Can Roig.
Durada de la Trobada: tot el cap de setmana.
(Vegeu programa a part).
- 10.00 h.** Elaboració de l'ornamentació floral al Carrer Nou, Carrer d'Alfons XIII, Carrer d'Espanya, Carrer de Sor Maria dels Dolors, Plaça Major, Carrer de Campanet i Carrer des Pou.
- 11.30 h** Trobada a la Casa des Poble amb els participants de les decoracions de carrers.
- 17.00 h.** Recollida i repartiment de canyes a les cases de les fadrines i dels fadrins.
- 17.30 h.** Contacontes al pati del Centre Cultural Can Roig, a càrrec del Pallasso Andreu.
Ho organitza: Biblioteca Municipal de Moscari.
Ho patrocina: CAEM
- 19,00 h.** Visita a les cases que han participat al Concurs de decoració de balcons i portals més ben engalanats.
Inscripcions a la Biblioteca Municipal de Moscari fins dia 23 de juliol.
- 19.30 h.** Recepció d'autoritats a la Casa des Poble i visita a l'ornamentació floral dels distints carrers.

Flores naturales
y artificiales
Servicio a domicilio
Floristeria Prohens
Palmer, 34
TEL. 971 50 19 10 - 860 258 932
07300 INCA - Mallorca

Arte floral para cualquier ocasión.
Decoración bodas y eventos.
Servicio a domicilio.
FLORS I PASSIÓ
L'ART DE LES FLORES
f florspassió i
Av. De Alcúdia, 21 Inca T.686606704 florspassió@gmail.com

25

D I S S A B T E

- 20.00 h. XLIX HOMENATGE A LA VELLESA.
Missa d'honor per als nostres padrins i padrines a l'Església Parroquial de Santa Anna de Moscardi amb la participació de la Coral Parroquial dirigida per D. Miquel Tortella.
- 20.30 h. Lliurament d'obsequis als padrins del poble: Jaume Capó Pons i Francisca Buades Palou a càrrec de les autoritats locals.
- 21.00-21.30 h. Lliurament d'obsequis als familiars o amics dels homenatjats al Centre Social de Can Cullera.
- 21.30 h. Lliurament d'obsequis als naixements de 2019-2020 al Centre Social de Can Cullera.
- 22,00h. "Els nostres majors ens feliciten les festes". Projectió a Sa Plaça Major del vídeo que compta amb la participació de la nostra gent gran.

FLORISTERIA
Flormanía

Tel. 971 507 835
Mòvil: 699 929 500

C. Frag Juniper Serra, 9 - Inca - Mallorca

Noi Art
FLORISTERIA

C/ Jocs,9 - Tel. 971 88 19 52 - 605 67 24 61
INCA (Mallorca)

**FLORS CAN
PELAT**

Carretera Palma-Alcudia Km. 34,4
Tel. 652 19 91 44
07316 Moscardi

Moscardi Finca Service
Mantenimento & Gestiones

Karin Mönke
Eigentumsverwalter
Jefa de ventas

C/ Pou 1A - 07316 - Moscardi
648 185 146 - 971 875 260
moscardi.fincaservice@gmail.com
www.moscardi-finca-service.es

D I U M E N G E
26

- 09.00 h.** **FESTA DES FADRÍ.**
Alborada de xeremiers pels carrers del poble.
Convidam a endiumenjar tot el poble; es demana endomassar i enramellar els carrers i els frontis de les cases, treure cossiols, obrir les portes als visitants i acollir als nostres familiars i amics a la nostra estimada festa Major.
- 09.30 h.** Lliurament a l'ABANDERAT de l'estendard a la Casa des Poble.
- 09.45 h.** Recollida del Fadrí Major per acompanyar-lo fins a l'Església Parroquial.
- 10.00 h.** Sortida del FADRÍ MAJOR per recollir casa per casa les ofrenes de les fadrines i els fadrins amb l'acompanyament de l'ABANDERAT i dels XEREMIIERS.
Es demana que les nines i els nins i les fadrines i els fadrins vesteixin el vestit tradicional de pagès.
Per evitar aglomeracions, es demana evitar fer la processó. La comitiva encapçalada pel Fadrí Major realitzarà l'ofrena floral a l'Església Parroquial.
- 11.30 h.** OFICI MAJOR I OFRENA FLORAL A SANTA ANNA presidida per Mn. Joan Femenia, rector del poble, a l'Església Parroquial.
Hi participarà la Coral Parroquial.
A la cloenda, cant dels Goigs de Moscarí.
Aforament limitat i ús obligatori de mascareta.
- 22.00 h.** Teatre a Sa Plaça Major, a càrrec de Calabruix Teatre amb l'obra: **Per un grapat d'euros.**
Aforament limitat, distanciamnt social i de seguretat, i ús obligatori de mascareta.

PREGÒ DE FESTES MOSCARI 2019

per Pere Antoni Bestard Palou o en *Perico des Pujols II*

Quan vaig comunicar a la família que seria pregoner de les festes de Santa Anna de Moscardi, *mumare* me va dir: «i què diràs? Has de llegir altres pregons...per saber que has de dir». Les mares sempre ens volen bé. Pens que la història d'un poble són les històries d'aquells que l'habiten. La vida de cada moscardienc i moscardienca, sumada i multiplicada, és la història de Moscardi. La meua història llavors també és la història de Moscardi. Gràcies a tot el poble per deixar-me'n formar part i gràcies per oferir-me l'honor de ser pregoner de les festes de Santa Anna de l'any 2019.

Si no record malament vam venir a viure a Moscardi l'hivern dels meus nou anys. Aquí la primera sorpresa! no som moscardienc de naixement... com es sol dir, això sí, tenc una cama de Moscardi de tota la vida. Ens vam instal·lar al poble, a una casa de lloguer, perquè la meua padrina Antònia feia poc més de dos anys havia estat diagnosticada amb la malaltia d'Alzheimer. Vivíem a Inca i els meus pares pensaren que la vida de poble i sobretot, la vida al costat de la família, veïnats i veïnades que tant estimaven la meua padrina, i a nosaltres, seria una molt bona manera d'encarar aquella situació.

Ens vàrem instal·lar al Carrer des Pou nº14 molt aprop de la casa on han viscut de tota la vida els familiars de la meua padrina materna. Ells són de Ca sa Beca i de part del meu padrí matern jo som des Pujols, de fet, es podria dir que som en "Perico des Pujols II" i no ens equivocariem. Així doncs justificats els llaços sanguinis amb aquesta terra, les meves arrels, que s'enfonsen a través de segles i segles, i es confonen amb les arrels de les oliveres mil·lenàries, puc seguir amb el meu relat.

Idò sí, vés per on un *mini-inquero* amollat a un poble de set carrers i no arriba als cinc-cents habitants, sense connexió a Internet, encara no s'usava a l'any 1997, i sense més companyia que llibres, una *gameboy* i una germana, na Marta, que mai era per casa perquè ella sí que tenia amics a Moscardi. En Macià i na Cati de S'escaleta, en Pau i n'Auba de Can Marió, en Tites, n'Arnau i d'altres, com en Massip, en Martí, en Llorenç, n'Esperança, na Nena... moscardiencs i moscardienques que conformaven el grup que a casa, i encara ara, anomenam *Es moscardiencs*.

Un dels meus primers amics a Moscardi va ser en Marc Palou, fill d'en Tomeu Palou, fill de cosí de *mumare* i el líder del Grup excursionista de Moscardi, no tenc ni idea si va existir mai aquesta nomenclatura, de fet me l'acab d'inventar però perquè ens entenguem. Atenció aquí! La meua memòria fa encara més enrere doncs... Crec que devia tenir set o vuit anys quan començarem a anar d'excursió amb el GEM, un nodrit grup de persones d'allò més entranyable. En Macià de GESA i na Maria, i els seus fills Arnau i Cati. Na Françoise, l'exposa d'en Tomeu, en Marc i en Joan Francesc, els seus dos fills. En *Mochi*, germà de na Françoise, i la seva parella. n'Andreu Muntaner i na Maria Gili, i el seu fill Maties, en Tites. El

cosí de n'Andreu Muntaner i la seva esposa, i més gent del poble, na Maria Mariona, per exemple, qualque vegada, i més persones que ara no recordo molt bé... Amb el Grup Excursionista de Moscari, ja m'enteneu, vaig conèixer la Serra Tramuntana, gaire bé tota... Cúber, es Tomir, es Massanella, es Puig Major, es Puig de Maria, es Cavall Bernat, Sa Calobra, Sa Foradada, Formentor, Es Coll de Sòller... realment ara som conscient que el meu gust per caminar per la muntanya i estimar la natura fou una llavor que es va sembrar a la meva ànima essent just un infant i ho vaig fer al costat d'una bona teringa de moscariencs i moscariencques, que no sentia que em tractassin com un *mini-inquero*, en realitat, era el que era fins que no vaig arribar a Moscari.

Només per aprendre a estimar la meva terra el meu agraïment cap aquest grup que ,quasi cada cap de setmana, anàvem a caminar serà etern. Record però que en Marc sempre anava aferrat als peus del seu pare, que anava sempre al capdavant de tots nosaltres travessant els camins de pedra que duen als cims de les muntanyes. A jo me pesava més el cul i no era tan valent, però record la sensació d'arribar a dalt de tot, i menjar-mos aquell *bocata* que tenia gust de glòria, o aquells bistecs arrebossats o la truita amb patata, fóra all, amb que ens delectàvem, i tot això, transportat amb *Tupperwares* de primera qualitat, a casa mai hem estat de paper Albal.

Un al darrere l'altre quan els camins s'estrenyien o de dos en dos i de tres en tres, quan els camins eren més amples. Quines suades! I en arribar a ca nostra, una *banyo* d'aigua calenta amb sal, per recuperar els músculs. Record una nedada dins la mar a una excursió del mes març tot just entrada la primavera. Arribàrem a Cala Tuent, i jo duia un bon constipat, *mumare* no ho volia i *munpare* va dir: «O li pega una pneumònia o li fuig es constipat» La mar me va curar. La mar sempre cura.

Res, tot això per contar-vos que un dels primers amics de Moscari va ser en Marc Palou, això abans i tot de viure a Moscari. Més endavant, mitjançant els meus fills de cosins, vaig conèixer en Pepet. Es net de Can Gelat. La seva mare na Francisca és germana d'en Pep, el pare dels meus fills de cosins, Pep Biel i Tomeu, aquesta filiació amb ells me ve de part de *munpare* però, perquè la seva mare *Sa tia Ani*, és cosina bona del meu pare.

A Can Gelat tenien piscina, i per les festes de Sant Bartomeu quan venien els meus fills des cosins, és a dir, els cosins d'en Pep, anàvem a ca seva a nedar. En Pepet se tirava *capxifos* fent una cucavela cap endarrere, sempre ha estat un temerari. De fet quan ell només en tenia 12 i jo 11, i jo ja vivia a Moscari, agafàvem la *Derbi Vamos* del padrí d'en Pep. Si no tenia benzina, amb la manguera del butà n'agafàvem, del *Seat Córdoba* de la seva mare. En Pepet ficava un cantó al dipòsit s'agenollava i xuclava de l'altre extrem fins que venia el gasoil, quan sortia ho emmagatzemàvem dins una garrafa de plàstic i d'aquí al dipòsit de la *Vamos*. I *vámonos!* Amb el temps me n'adon de totes les imprudències que arribàrem a fer. Mai en vaig dur de casco jo, quan anava amb en Pepet i la *Derbi Vamos*, que tenia un seient ample i llarg on n'hi pujaven tres la mar de còmodes.

Idò això, ja ens veus recorrent els camins fins a Binibona i qualque vegada fins a Campanet, descobrint les garrigues fins a Caimari. Amb uns banyadors fora camiseta, la pell negra insolada i els cabells rossos. Amb tot *mumare* no me deixava sortir fins les quatre, per mor del sol, això als estius, però després d'aquesta hora jo anava a can Pepet, i després, a trescar per amunt i per avall amb la moto. Vaig conèixer per primera vegada el veritable sentit de la llibertat. No m'ho creia, jo sabia del cert que no es podia conduir moto fins als catorze anys, i ja ens veus, a nen Pep i a mi, pels camins de Binibona, amb dotze i onze anys, agafant *catxos*, prunes i figues, d'arbres fruitals que treien les seves branques i guaitaven per damunt els filferros que delimitaven les finques.

En Pep no només menava moto, també el cotxe, això sí només per dins Can Gelat, i el tractor del seu padrí. Jo al·lucinava. Encenia el tractor i feia un escàndol enorme. *Brrrrrrmmmm!* Tot allò era nou per a mi. El poble i el camp tenen un altre tipus de normes que les ciutats vaig entreveure. El dia que en Rafel, el batle, me va encomanar el pregó ens vam creuar justament amb en Pepet, que ara ja és Pep i me va comentar que havia sembrat set mil ametllers, ha firat un *John Deere*, nou de trinca, amb cabina i aire acondicionat, i que s'ha fet pagès. Després d'estudiar mecànica i fer feina amb cotxes, va estudiar enginyeria agrònoma i ha pres el camí de la pagesia. La veritat és que quan pujava a menar el tractor la seva cara es transformava, no es podia llevar el riure d'orella a orella. Moltes vegades el padrí sortia a renyar-lo: - Pep!! Baixa des tractor!! -. No hi havia manera... En Pep és un valor segur per Moscarí, i les seves arrels també s'enfonsen dins la terra i es confonen amb les arrels d'oliveres mil·lenàries.

Per una banda el Grup Excursionista de Moscarí, ens entenem, m'ensenyà a aprendre a estimar la meua terra, els seus camins, les seves dreceres, les muntanyes i els seus paratges, per altra banda, amb en Pep, vaig començar a tastar el sentit de la llibertat. Imaginàvem, jugàvem, trespàvem, mai dúiem rellotge, no ens feia falta gens ni mica, quan tombava el sol era el moment de tornar cap a cases. Aquesta innocència es va anar perdent, de manera espontània, just amb el pas del temps. Més endavant ens vam instal·lar a Es Cos, la finca del meu padrí Perico, que heretà *mumare* i on hi construïrem ca nostra. La padrina no ho va poder veure acabat, pobreta, ho hauria trobat preciós, com és.

A edat de 14 anys, ja tenia la meua pròpia moto, heretada de la meua germana, que ja estava a punt de tenir el seu propi cotxe, que finalment heretaria jo mateix. Som un home amant de la segona mà. Sempre he estat ecologista, anti-

consumista, anticapitalista, una mica anarquista, de fa un bon grapat d'anys feminista i sempre una mica nudista. Amb la moto arribava per tot i tenia amistats per tots els pobles, a Binissalem, a Sa Pobla, a Lloseta, a Inca, a Selva, a Pollença, a Muro, a Sineu, a Santa Eugènia, a Alcúdia, li vaig agafar al gust a trescar. Ara bé, una de les coses que més m'agradava fer en l'estiu, era agafar la moto, o a vegades a peu, pujar fins a la plaça del poble i estar a la fresca a *S'escaleta*.

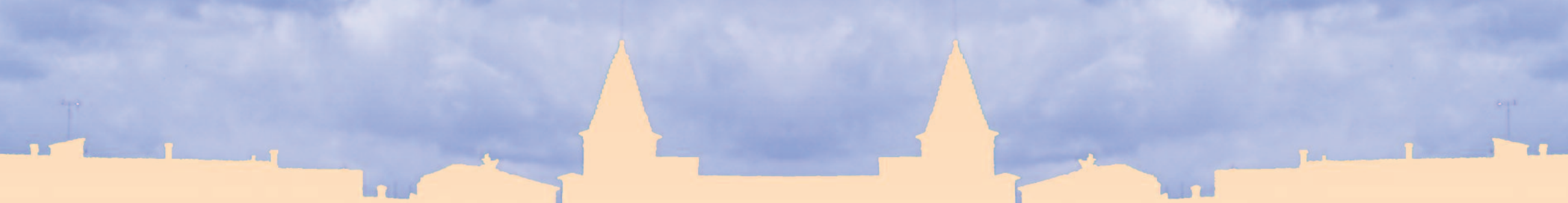
Ens hi ajuntàvem cada estiu, els de *S'escaleta*, en Biel de *S'escaleta*, son pare, també Biel, en Macià, en Rafel, es batle, també qualche vespre... en Joan Solivelles, n'Arnau Tugores, s'hi afegia na Cati, sa mare den Biel, òstia! Era l'escala de ca seva, com no s'hi havien d'afegir... en Tites, en Pedro, es germà des batle, venia en Bernat de Ca sa Ferrera o en Pedro Pua. Mos explicava les seves històries, discutien si el Barça o el Madrid, passaven els cotxes, parlaven de la vida, de l'actualitat d'aquell moment, encara no hi havia mòbils! Molt important, la gent quedava i conversava.

Què és de difícil avui en dia mantenir una conversa... i a la fresca ni vos dic... «Estar a la fresca» és un patrimoni que no es pot perdre. Nosaltres els de Moscarí sabem de què parlem, però tal vegada hi ha qualche persona estrangera present a la sala i no sap què vol dir «estar a la fresca», *to be in the fresh...* Consisteix senzillament, en posar una cadira, o aprofitant, com era el nostre cas, una construcció ja existent, seure al carrer i xerrar els uns amb els altres. Normalment s'estava a la fresca amb els veïnats i veïnades, com era el nostre cas, amb la gent del poble, veníem a la plaça a parlar, escoltar anècdotes, riure, era igual si les anècdotes d'en Pedro Pua eren les mateixes cada any, eren igual de bones. Vaig endavant i endarrere.

A Ca sa beca, també sortíem a la fresca, quan la meua padrina encara era viva, i tot just ens havíem instal·lat al poble, la germana de la meua padrina, na Bàrbara

Beca, que morí fa dos nadals, era qui habitava la casa familiar, amb el Tio Tomeu, que primerament havia estat casat amb la seva germana Maria. I venia, sa tia Margalida, la padrina jove de mumare, na Maria Vicença, al cel sia, quina força que tenia! També venia a qualque excursió si no era molt mala de fer. Ella sempre va anar amb bicicleta fins als noranta anys o més. S'hi acostava na Maria Quela, la mare de tots els *porrets*, i res, just contaven històries de fa molts d'anys, bevíem llet merengada, o gelat de *corte* o si no n'hi havia, anàvem al bar a cercar-ne. I passava l'estiu. Jo m'asseia a l'escaló de la porta i badava els ulls i les orelles. *Munpare* sempre me deia en bon castellà: «oír, ver y callar». Jo vaig aprendre que el meu propòsit era obtenir i processar informació. Ell me donava permís per ser-hi, per assistir a converses que tal vegada no em corresponien per edat. Jo perdia la meitat de bromes, i la profunditat de certes converses, silencis, gests, però hi era, i això era tot un regal.

Sempre m'han fet més gran, la gent sempre ha pensat que era més gran de l'edat que tenia. Als vinti-un me sortiren les primeres canes, a vegades me tenyesc, i a casa, el meu pare me diu: «*keranove...*», es veu que era un tint que s'usava quan ell era jove... però si jo començ a tenir els cabells blancs, vol dir que ell hi té tot el cap. M'he desviat. Deia que la tercera cosa que après amb Moscari, és el que significa ser d'algun lloc, ser de poble i fer poble. He nascut a Inca però som de Moscari, ara bé, també he viscut a Alcúdia, els estius dels meus primers deu anys, Palma, un mes a Eivissa i quasi tres anys a Solsona, on residesc ara amb la meua estimada Joana, i des d'on duim a terme la nostra carrera musical amb **DONALLOP**. De petit sentia que els amiguets que tenia dels pobles se sentien molt del seu poble. Jo amb Inca, no me passava el mateix, no se perquè... estimava les Quelys i les Camper però no sabia el que volia dir ser d'algun lloc. En canvi a Moscari, durant les festes, les xerrades a la plaça, a S'escaleta, o al passeig, les trastades amb en Pepet de Can Gelat, centenars, milers de moments que han impregnat el meu ser fins a fer-lo moscarienc, he descobert el que vol dir ser d'algun lloc.

I encara diré més, a Moscari, clarament, hi vaig descobrir la meua vocació. D'aquí unes hores, en motiu de l'inici de les Festes de Santa Anna, interpretarem les cançons del nostre tercer disc d'estudi, *Crisàlide*, a la Plaça. Al meu poble, al mateix lloc on vaig veure concerts de música en directe per primera vegada. Aquí comença el Rock & Roll.

De ben petit, podia estar-hi fins a les deu, bombetes, *garrapiñades* i el joc aquell de cercar monedes enmig de la palla. El màxim que vaig treure varen ser cinc duros... A partir dels 11 o 12 anys, quedava fins que es feia de dia, i es repartia coca de trempó i coca de prebes, amb raïm o meló. Vaig veure grups de música independent, els moscariencs els més independets sempre, **Burn Out**, amb en Joan Cerdà, n'Arnau Tugores, en Llorenç Alomar, que també venia a les excursions, ara he caigut i na Maria d'Inca, els **Zinedines** amb un parell de mureros, hi tocava en Pau de n'Auba i assajaven a Can Marió, **The Goobs** crec que hi tocaven en Llorenç Palou i en Martí o d'altres d'altres grups mallorquins com **Sunflowers**, **Sexy Sadie**, **Diablo en el Ojo**, o de la península, crec que els valencians **La Habitación Roja**, que ara triomfen a festivals de tot l'estat, van passar pel nostre escenari fa vint anys. Més tard, ja amb l'època de la moto, me van cridar per tocar la guitarra al grup moscarienc **Somnis**, uep aquí! Vaig debutar en la seva segona formació, na Kika Pol, de Sa Pobla, substituint na Sandra, en Toni Sanpol de Canpanet, i el bateria estrella, Miquel Porret, moscarienc il·lustre.

Jo intentava de totes les maneres posar una mica de lògica a aquell grapat de cançons però en Porret era irreductible, pegava unes paperines que les baquetes li sortien volant, tocàvem cançons de **Sopa de Cabra**, **Lax'n'Busto**, **Gossos** i una que era la meua preferida, pensava que era nostra, del grup **Somnis** i resulta que també era d'un grup català, dels **Whisky'ns**... No hi havia res que em fes més il·lusió que agafar la moto el divendres capvespre i pujar amb la guitarra al local d'assaig, que era d'en Llorenç Tortella, el primer guitarrista del grup, i intentar assajar una vegada i una altra aquelles cançons. Intentar que entràssim tots ple-

gats, que la cosa anàs a tempo, aconseguir que na Kika no tingués vergonya o no esclatàssim a riure amb les carusses d'en Miquel, quan no recordava quina cançó era cadascuna i com començaven.

A mi el nom del grup, me venia clavat, **Somnis**. Un dels meus primers grups d'adolescència que em marcaria per sempre. Fa poques setmanes, tot i que ara ja fa disset anys que pujo als escenaris amb les meves cançons, ara les nostres cançons, d'ençà que toc amb **DONALLOP**, *mumare* encara me deia «Aaa! No es pot viure dels somnis...Has de fer un pensament...». I jo m'enfadava... Supòs que he sortit caparrut. El meu camí sempre ha estat el de l'experiència, la vivència i el risc de lluitar pels propis somnis. És allò més tangible que conec. Els catalans **Mishima** diuen «no hi ha res que encengui la vida com saber que ens hem de morir, abans que surti el sol, s'haurà de fer de nit». Som una persona que de sempre ha pensat molt amb la idea de la mort però això vol dir que he pensat encara molt més amb el què significa la vida, perquè som aquí, com és que m'ha tocat ser qui som i què dimonis hem de fer en aquest món...i això me fa per força, una persona vitalista, amb ganes de viure, no atur mai de fer coses, ara bé, allò que faig més són cançons, i de retruc, lluitar pels meus somnis.

Me n'adon que el fet d'haver viscut a Moscardi, ha marcat completament la meua manera de ser, el meu tarannà. Com els pagesos, com n'Heràclit i com en Nietzsche, pens que la vida és cíclica, que la natura és sàvia, i que cada cosa té el seu lloc. No tenc pressa però vull viure cada segon com si fos el darrer. Això sí cada cosa té el seu temps.

La paciència, la saviesa, la naturalitat, la solidaritat i la germanor són qualitats de la gent de Moscardi, gent autèntica, que es dedica a viure amb senzillesa, i es dedica a viure la vida. Les Festes de Santa Anna, les de Sant Bartomeu, són necessàries, per preservar la nostra tradició, la nostra cultura i la nostra identitat mediterrània. L'habilitat de saber observar el transcurs de la vida i formar-ne part.

Gràcies Moscardi per ensenyar-me a estimar la natura i a estimar la meua terra. Gràcies Moscardi per acollir-me i ensenyar-me a viure en llibertat i amb imaginació.

Gràcies Moscardi per ensenyar-me el que vol dir ser moscardienc, a compartir amb la gent del poble, tot i que ara faci un grapat d'estiu que no he pogut pujar a estar a la fresca, promet esmenar aquest punt aviat. Gràcies per fer-me part d'aquesta gran família de moscardiencs i moscardienques.

Gràcies Moscardi per ensenyar-me a apreciar la cultura, la música en directe, per dur aquests grups de grenyuts amb guitarres elèctriques, les mateixes guitarres elèctriques amb les que més tard em guanyaria la vida. Gràcies per donar-me la possibilitat de mostrar-vos meves cançons des de que tenc quinze anys, i avui, com a pregoner de les Festes de Santa Anna, també per l'oportunitat d'oferir-vos els meus records, els meus pensaments, i els meus sentiments més profunds cap al poble.

Jo, Pere Antoni Bestard Palou, de Ca Sa Beca i des Pujols, i d'Es Cos, vos convid a les festes de Santa Anna, a celebrar la Festa des Fadrí, a celebrar la vida amb els vostres germans i germanes, amics, amigues, veïnats i veïnades. La vida és molt curta i com diu la cançó, «Mai serem tan joves com avui».

Visca Santa Anna!

Visca Moscardi! Salut i molts d'anys!

Organitza

Ajuntament de Selva

PARRÒQUIA DE
SANTA ANNA
MOSCARI

Patrocina

Sa Plaça
— café —

C'a'n
Calco

Hotel CAN RIERA****

ANY 1982: Arnau Rebassa Socias.
ANY 1983: Josep Antoni Seguí Solivellas.
ANY 1984: Gabriel Martorell Palou.
ANY 1985: Joan Seguí Solivellas.
ANY 1986: Arnau Rebassa Socias.
ANY 1987: Joan Bennassar Rebassa.
ANY 1988: Macià Rebassa Socias.
ANY 1989: Joan Manera Muñoz.
ANY 1990: Vicenç Martorell Palou.
ANY 1991: Rafel Gelabert Tortella.
ANY 1992: Antoni Muntaner Perelló.
ANY 1993: Tomeu Gelabert Tortella.
ANY 1994: Antoni Bennassar Rebassa.
ANY 1995: Antoni Morro Socias.
ANY 1996: Miquel Buades Tugores.
ANY 1997: Rafel Palou Buades.
ANY 1998: Gabriel Muntaner Perelló.
ANY 1999: Llorenç Palou Buades.
ANY 2000: Fernando Seda Cepero.
ANY 2001: Guillem Massip Gual.
ANY 2002: Jaume Bennassar Rebassa.
ANY 2003: Joan Cerdà Sans.
ANY 2004: Llorenç Vicens Tortella.
ANY 2005: Joan Carles Morata Seguí.
ANY 2006: Martí Vallespir Solivellas.
ANY 2007: Macià Tugores Moreno.
ANY 2008: Pere Gelabert Tortella.
ANY 2009: Arnau Tugores Rayó.
ANY 2010: Macià Muntaner Gili.
ANY 2011: Llorenç Tortella Gost.
ANY 2012: Joan Gelabert Tortella.
ANY 2013: Miquel Ferrer Pericàs.
ANY 2014: Biel Tugores Oliver.
ANY 2015: Tomeu Buades Alorda
ANY 2016: Pep Mulet Solivellas
ANY 2017: Marc Palou Buades
ANY 2018: Antoni Palou Morell
ANY 2019: Damià Andreu Ripoll

SEGUEIX LA REGLA DE LES 3 EMES

FES-TE LES
MANS NETES

RESPECTA ELS
METRES DE DISTÀNCIA

USABÉ LA
MASCARETA

HEM BAIXAT LA CORBA,
PERÒ NO PODEM BAIXAR LA GUÀRDIA
MÉS INFORMACIÓ A CORONAVIRUS.CAIB.ES

GOVERN
ILLES
BALEARS

Els actes i esdeveniments anunciats en aquest programa es poden veure sotmesos a anul·lacions, canvis de data o d'horari per causes alienes a la voluntat de l'organització o pel compliment de les instruccions de les autoritats sanitàries competents.

Per més informació, consultar sempre la web: www.ajselva.net

